

بازی به مثابه‌ی کار

اهمیت بازی در زندگی کودکان

“Play as Work”

[Persian]

این پروشور یکی از سری پروشورهای است که توسط هیات مدیره آموزش و پرورش ونکوور و برنامه سکناگزینی مدارس ونکوور VSB SWIS تامین مالی شده است و با همکاری معلمان ESL و VSB MCLW تهیه و تنظیم گردیده است.

اجرای این برنامه با کمکهای مالی دولت کانادا و دولت بریتیش کلمبیا میسر شده است

از طریق فعالیتهایی اینچنین، کودکان تخیل خود را پرورش می‌دهند، یاد می‌گیرند که از مقررات پیروی کنند و نوبت را رعایت کنند. به علاوه، کودکان مهارتهای اجتماعی، عاطفی و فکری خود را پرورش می‌دهند که آنها را یاری می‌کنند تا به طور مستقل و نیز با دیگران کار کنند.

آموزگاران آموخته‌اند که کودکان را تشویق کنند که مخاطره کنند، خلاق باشند و فکرهای جدیدی را تجربه کنند. آنها همچنین آموزش دیده‌اند تا دانش‌آموزان را در زمان کار و بازی مشاهده کنند. آموزگاران نتیجه‌ی مشاهده‌های خود را یادداشت می‌کنند و از آن برای تقویت آموزش استفاده می‌کنند.

“تخیل بسیار مهمتر از دانش است. دانش محدودیت دارد. تخیل جهان را احاطه می‌کند.”

آلبرت آینشتاین

نقش بازی در مدرسه چیست؟

بزرگسالان اغلب فکر می‌کنند که بازی هیچ نتیجه‌ی خاصی به دست نمی‌دهد. اما بازی برای پرورش جسمی، اجتماعی، فکری و عاطفی کودکان ضروری است.

به همین علت، آموزگاران در بریتیش کلمبیا مورد تشویق قرار می‌گیرند تا در کلاسهای درشان از فعالیتهای یادگیری استفاده کنند که با بازی همراه هستند.

مثالهای این امر عبارتند از:

- بازیهای ریاضی و زبان؛
- نقش بازی کردن؛
- بازیهای اختلاط اجتماعی که مستلزم مشاهده و استدلال هستند؛
- مراکز بازی آزاد؛ و
- بازی در هوای آزاد.

بازی چیست؟

بازی به هر فعالیتی گفته می‌شود که ما برای لذت و تفریح انجام می‌دهیم، خواه به تنهایی یا با دیگران. بازی می‌تواند به شکل خودانگیزه یا سازمانیافته باشد.

بازی خودانگیزه

بازی خودانگیزه به هر فعالیتی گفته می‌شود که کودکان با حد اقل دخالت بزرگسالان انجام می‌دهند. در زمان بازی خودانگیزه، کودکان مقررات بازی خود را تعیین می‌کنند و تصمیم‌های خود را می‌گیرند. این گونه بازی از بازی هاکي کودکان در کوچه تا بازی نمایشی با دوستان یا حیوانات عروسکی، یا تنها دويدن به اطراف را شامل می‌شود.

بازی سازمانیافته

بازی سازمانیافته دارای مقررات از پیش تعیین شده‌ای است که بازیکنان ملزم به رعایت آنها هستند. در هنگام بازی سازمانیافته نظارت بیشتری از سوی بزرگسالان صورت می‌گیرد. نمونه‌های بازی سازمانیافته عبارتند از لیگهای فوتبال یا هاکي، گروه نمایشی، کلوب رقص، یا باشگاه شطرنج.

کدام نوع بازی بهتر است؟

بهترین کار ترکیب متناسبی از هر دو نوع بازی است. امروزه بیشتر مردم فکر می‌کنند که کودکان به اندازه کافی به بازیهای خودانگیزه و ساختار نیافته نمی‌پردازند. به جای آن، کودکان بیشتر تشویق می‌شوند که در بازیهای سازمانیافته شرکت کنند یا به تماشای تلویزیون یا بازیهای رایانه‌ای بپردازند.

آیا بازی مهم است؟

بازی آنچنان مهم است که کمیسیون عالی سازمان ملل متحد بازی را جزء حقوق اساسی هر کودک به رسمیت شناخته است. افزون بر این، پژوهشها نشان داده‌اند که بازی برای پرورش اجتماعی، جسمی، فکری و عاطفی کودک ضروری است. برخی از مهارتهایی که کودکان از طریق بازی یاد می‌گیرند عبارتند از:

- در هنگام بازی، کودکان مهارتهای زبانی خود را تقویت می‌کنند از طریق:
- بازی با کلمه‌ها؛
- نقش بازی کردن با همکلاسیهانشان؛

- خواندن آواز یا سرودن شعر؛ و
- بیان مقررات و ارتباطگیری زبانی با هم‌تیمیها.

در هنگام بازی، کودکان مهارتهای فکری خود را به این شیوه‌ها پرورش می‌دهند:

- تعیین مقررات بازی؛
- آفریدن یک جهان تخیلی؛

حل معما و پازل؛

- ساختن با قالبها و بلوکهای بازی؛
- تجربه و بازی با مواد جدید؛ و
- پیش بینی کرد.

کودکان در هنگام بازی مهارتهای اجتماعی خود را به شیوه‌های زیر پرورش می‌دهند:

- یادگیری سهم کردن چیزها با دیگران و رعایت نوبت؛
- بازی کردن در نقشهای مختلف؛ و
- کار کردن با دیگران.

کودکان در هنگام بازی مهارتهای حل مسئله را به شیوه‌های زیر یاد می‌گیرند:

مذاکره با همکلاسیان؛ و

رقابت و چالش با خود و دیگران برای چیرگی در مهارتهای جدید.

کودکان در هنگام بازی هماهنگی عضله‌های کوچک و بزرگ خود را به شیوه‌های زیر پرورش می‌دهند:

دويدن، بالارفتن، پرتاب، گرفتن، و پریدن؛ و

ساختن، رسم کردن، بریدن، و چسباندن.

کودکان در هنگام بازی اعتماد به نفس خود را به شیوه‌های زیر پرورش می‌دهند:

اجرا کردن طرحهایشان، و به این وسیله تقویت اعتماد به تواناییهای خود؛ و

پرورش و اجرای ایده‌های خود بدون دخالت بزرگسالان.